

værre, det lader sig ikke gennemføre i Øjeblikket. Nuvel, saa mener jeg, at vi her i Landet skulde bygge videre paa Grundlag af de udmærkede Erfaringer, man har indhøstet paa de Steder, hvor det ikke er Fængselsmændene, Juristerne og Embedsmændene, der have raadet, i Stedet for at fortsætte i det gamle Spor, der i Virkeligheden betyder en Bortkastning af Statens Penge uden Opnaaelse af tilsvarende Nytteværdi.

Det Mindretal, der bestaar af det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) og mig, kan heller ikke være enigt med det andet Mindretal i, at anbefale Anvendelsen af et meget betydeligt Beløb til Bygning af et Fængsel paa Rytteretablissementets Grund i Odense, thi ogsaa det Beløb forekommer os at være for stort, ligesom vi mene, at de Indvendinger, Flertallet gør mod Indretningen af et Fængsel i Odense, i betydelig Grad ere paa deres Plads. Der er for lidt Sol, og der er Fare for, at der kan blive Stank paa Grund af, at man vilde bygge paa de gamle Stalde. Det ene med det andet — ogsaa den Omstændighed, at Fængselet kommer til at ligge inde i Byen — gør, at vi ikke kunne anse dette Forslag for fyldestgørende. Vi have kunnet gaa med til at bemyndige Justitsministeren til, naturligvis mod senere Approbation af Rigsdagen, at anvende et Beløb af 500,000 Kr. til et Fængsel, og vi have navnlig her tænkt paa et Fængsel, som delvis kunde aftage Fanger fra de sundhedsfarlige Fængsler og Anstalter, vi have herhjemme, og som kunde tjene til delvis Bevaring og Opdragelse af Forbrydere mellem 16 og 25 Aar. Naar vi have kunnet gaa med til at anvende dette Beløb og ikke have modsat os, men tværtimod ønsket, at Fængselet skulde ligge i Nyborg, er det, fordi vi erkende, at Nyborg ligger meget centralt, og at Pladsen i denne By i alle Henseender er fortrinlig, hvortil kommer, at Nyborg har et vist Krav paa, at der tages Hensyn til den, idet Byen jo lider et betydeligt Tab ved Garnisonens Fjernelse. Dette Tab kan ikke erstattes for Indvaanerne i Byen, fordi denne ikke har et Opland, som er i Stand til i en overskuelig Fremtid at give den denne Erstatning. Der er da meget, der taler for, at man her tager Hensyn til Nyborg, og jeg skal for mit Vedkommende — og jeg tror ogsaa for mine Meningsfællers — sige, at vi ville være villige til at strække os endog meget langt, hvor Talen kunde være om at anbringe en eller

anden Statsinstitution i Nyborg, Fredericia, Helsingør eller andre Kommuner, som ved Garnisonens eller Militærets Inddragen komme til at lide et stort økonomisk Tab. Jeg mener, at Statskassen har en Pligt, om end ikke en juridisk saa dog en moralsk, til at raade Bod paa den økonomiske Ulykke, som det er for en By at miste sin Garnison.

Det er i Udvalget fra Justitsministerens Side blevet betonet, at han ønskede — og dertil har Flertallet sluttet sig —, at Udførelsen af Arbejdet ved den nye Strafanstalt, til hvis Opførelse Flertallet slutter sig, skulde overgives til en enkelt Mand. Min Meningsfælle og jeg have ikke kunnet godkende den Opfattelse; vi ønske, at Arbejdet udføres efter almindelig Licitation. Det vilde være urimeligt at bortgive det til en enkelt Mand, der, hvor dygtig Mester han end maatte være, dog ikke er ene om at kunne lede dette Stykke Arbejde. Fra at kunne faa dette Arbejde bør ingen dansk Borger udelukkes. En anden Side af Sagen er, at vi meget stærkt maa udtale overfor Justitsministeren, at ligegyldigt hvad man maatte blive enig om i denne Sag, maa det blive de stedlige, Byens Haandværkere, der komme til at udføre Arbejdet, og skulde Flertallets Forslag blive vedtaget, udtale vi det bestemte Ønske, at det maa blive Nyborg Arbejdere og Nyborg Haandværkermestre, som faa væsentligt med Arbejdet at gøre.

Jeg skal, inden jeg slutter, sige, at vi ere enige med Flertallet i ikke at tiltræde Forslaget om at udvide Vridsløselille, og at vi stille Forslag om at bemyndige Justitsministeren til at skride til Foranstaltninger, som raade Bod paa de slette hygiejniske Forhold, der raade i Horsens Tugthus, navnlig vedrørende Sovecellerne. Vi stille intet Forslag om at opføre et nyt Fængsel, idet vi mene, ligesom jeg udtalte ved 1ste Behandling af Lovforslaget, at det, der er det vigtigste i denne Sag, er, at der fra Justitsministerens Side skyndes paa Straffelovkommissionen, og hvis ikke der hurtigt kan ventes en Betænkning og Forslag fra den, at da den højtærede Justitsminister fremkommer med et Forslag her i Rigsdagen til en stykkevis Reform af vor Straffelov, der navnlig tager Sigte paa at ændre de vilkaarligste Bestemmelser i denne, saaledes at en stor Del af den Fængselsnød, der skyldes uretfærdige og utidssvarende Bestemmelser, fjernes, og derved den nu herskende Fængselsnød afhjælpes.